گفت‌وگوی جام جم با دکتر محمدجواد ایروانی، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام

اگر در اقتصاد، انقلابی بودیم چالش‌های امروز را نداشتیم

ادامه از صفحه ۲

شما در دوره دفاع مقدس، وزیر اقتصاد بودید. آن زمان این مشکلات را چطور حل می‌کردید؟

بله زمان جنگ امکانات توزیع مدرن فعلی وجود نداشت و کالاهای اساسی با قیمت مناسب برای همه تأمین شده بود. الآن هم جنگ اقتصادی ظالمانه‌ای علیه ما در جریان است باید واقع‌بینانه و منطبق با عدالت از سیستم‌های الکترونیکی مدرن برای توزیع استفاده کنیم؛ بنابراین هم تقویت بخش نظارت و هم سیستم‌هایی که در بخش اجرا می‌گذاریم همگی باعث پیشگیری از فساد می‌شود و رضایت و آرامش و آسایش به مردم می‌دهد. این امر خیلی مهم است که مردم رضایت و آسایش داشته باشند و این کار با توزیع مناسب یك سری کالاهای اساسی محدود، امکان‌پذیر است. به‌ویژه این‌که اقلام معیشتی در سبد تورم به‌خصوص در طبقات متوسط و ضعیف، نقش بالایی دارد فوریت و حساسیت بیشتری می‌طلبد.

چقدر در برخورد با مفاسد اقتصادی موفق بوده‌ایم؟

در این حوزه نیز باید خودمان را در مقایسه با کشورهای دیگر بسنجیم. معمولا این مقایسه انجام نمی‌شود و مثلا فقط می‌گویند فساد ۳۰۰۰ میلیاردی. وقتی این‌گونه عنوان می‌شود همه فکر می‌کنند ۳۰۰۰ میلیارد تومان پول خورده شد اما این‌طور نیست و همه این پول برگشت. ولی می‌بینیم این بخش آخر را که «همه این پول برگشت» کسی تکرار نمی‌کند. چرا؟ چون با آن بخش اول به رقیب سیاسی‌اش سیلی زده است و برایش افت دارد آن بخش دوم را بیان کند. چون مساله مقابله با فساد، سیاسی شده است و این مساله دیگر در جای خودش به صورت کارشناسی بحث نمی‌شود. من برای این‌که رقیبم را بزنم دو سه مورد فساد درشت در آن مقطع پیدا می‌کنم و رقیبم هم یکی دو مورد فساد در زمان مدیریت من پیدا می‌کند و شروع به بزرگنمایی می‌کنیم. اینقدر بر این طبل می‌کوبیم که گویا فساد همه جا را گرفته است و یا این‌که یك رقیب می‌گوید هزار میلیارد دلار معلوم نیست چه شده است بعد تخفیف می‌دهد می‌گوید ۸۰۰ بعدا می‌گوید ۷۵۰. بعد معلوم می‌شود اصلا کذب است و درآمدهای آن دوره صرفا ۶۵۶ میلیارد دلار بوده. در ضمن هیچ سندی مبنی بر این‌که حیف و میل شده وجود ندارد. این دروغ‌ها، گوبلز دروغگو را هم در قبرش می‌لرزاند و رقیب هم برعکس عمل می‌کند و بعد از این اکاذیب تازه به صرافت می‌افتند فساد سیستمی است، بدون این‌که تعریف و واژه فساد سیستمی را بشناسند بر پایه دروغ‌های خود دنبال نهادی کردن یك دروغ بزرگ دیگر هستند. اینها واقعیت نداشته و پایه علمی ندارند.

درباره پولشویی هم همین‌طور است و ناگهان یك مقام مسؤول می‌گوید پولشویی گسترده‌ای در کشور انجام می‌شود. چطور چنین حرفی می‌زنید وقتی سال‌هاست قانون مبارزه با پولشویی در کشور ما اجرا می‌شود. حسابرسان ما در زمینه پولشویی، مو را از ماست می‌کشند. بعد شما می‌بینید موسسه شفافیت بین‌المللی (Transparency International) از این صحبت‌ها کد می‌آورد و در طبقه‌بندی، درجه فساد ایران را بالا می‌آورد. وقتی می‌پرسیم این کار را با چه استنادی انجام داده‌اید می‌گویند مقام رسمی کشورتان گفته است. این‌گونه موارد کم هم نبوده و من کد مشخص از مسؤولان و حرف‌هایی که زده‌اند دارم که کاملا اشتباه بوده است. حرف زدن آسان است و بیرون کردن رقیب از میدان با این حرف‌های کلی آسان است. وقتی صحبت از مبارزه با فساد می‌کنیم باید فساد را به صورت مشخص و کارشناسی بیان کنیم.

یعنی شما می‌گویید در مورد فساد به علت رقابت‌های سیاسی، بزرگنمایی شده است؟

حتما. من معتقدم در فساد بزرگنمایی می‌شود. دستور کار خارجی‌ها و دشمنان ما در این حوزه دو چیز است. اول این‌که تلاش می‌کنند دستاوردها بیان نشود و با تکنیك‌های فریب آماری، موفقیت‌ها را محدود نشان می‌دهند. دوم بحث سیاه‌نمایی در حوزه اقتصادی و نفوذ در تصمیم‌سازی‌هاست. وقتی می‌بینیم یك تصمیم خلاف منافع ملی است همه باید نسبت به آن تصمیم واکنش نشان دهند. دشمنان ما خیلی سیاه‌نمایی می‌کنند و آن چیزهایی را که امتیاز جمهوری اسلامی ایران است وارونه جلوه می‌دهند. مثلا در زمینه پولشویی در دانسکه بانك کپنهاگ دانمارك اعلام شد که این بانک در یك دوره زمانی بیش از ۲۲۰ میلیارد یورو پولشویی کرده است؛ اما همه چیز این فساد با دو تا خبر، خاتمه یافت. یا در مورد خبر پولشویی کامرز بانك آلمان یکی از چهار بانك بزرگ اروپا اینها در حال پولشویی هستند. در مورد اقدامات اینها هیچ جار و جنجالی نیست ولی بعضی مسؤولان در داخل به شدت درباره مسائلی نظیر پولشویی اظهارنظر کذب مطرح یا بزرگنمایی می‌کنند، در حالی که اصلا چنین خبرهایی نیست. چرا اعلام نمی‌شود آمریکا طبق شاخص جهانی پنهانکاری و عدم شفافیت مالی بعد از سوئیس رتبه دوم جهان را دارد و در مراتب بعدی هنگ‌کنگ، بلژیك، آلمان و... قرار دارند ولی در ایران یك عده دنبال مانع‌تراشی برای فروش نفت توسط بخش خصوصی در بورس نفت هستند. این نگرانی وجود دارد که فروش نفت در بورس را هم پولشویی تلقی و مانع ایجاد کنند. اینها گل به خودی است.

امسال بحث تخلفات ارزی بالا گرفت؛ اما چرا آن‌طور که رهبر معظم انقلاب تذکر دادند، فقط با افرادی که رانت گرفتند برخورد شد و با افرادی که رانت دادند، برخورد نمی‌شود؟

این سؤال را مسؤولان ذی‌ربط بایستی پاسخ دهند. البته باید بگویم کسی که ارز گرفته اما کالا را وارد نکرده، فاسد است و این کار فساد است ولی فساد بالاتر مربوط به کسی است که پیگیری نکرده. چرا این فرد، کالا را وارد نکرده، که او هم در این فساد شریك است. قوانین و مقررات ما می‌گوید وقتی بانك به یك واردکننده ارز تخصیص داد، او باید پروانه سبز گمرکی حاکی از ورود این کالا را ارائه کند و اگر نکند باید به دادگاه معرفی شود؛ اما در مقطع اخیر به‌صورت مشکوکی تخصیص‌های ارزی به صورت موهوم به شرکت‌های یك‌ماهه و بدون ورود کالا داده شد و این یعنی فساد و اتلاف بیت‌المال که بر ضد منافع و بر ضد کسب‌وکارهای قانونی صورت گرفته و مقصرین باید پاسخگو باشند. اگر حساب‌شده این سیستم تخصیص ارز رهاشده باشد آن وقت مصادیق نفوذ را بایستی پیدا و معرفی کرد که دیگران جرأت نکنند به این تخلفات بر ضد منافع ملی اقدام کنند.

در ۴۰ سال گذشته، چقدر در پی‌ریزی ساختار نظام و رفع نواقص احتمالی موفق بوده‌ایم؟ الآن چه نقطه‌ضعف‌هایی از نظر شما وجود دارد که باید برطرف شود؟ به طور کلی در ساختار نظام چه ضعف‌هایی وجود دارد؟

این سؤال خیلی کلی است و نیاز به بحث مستقلی دارد. ما در نظام برنامه‌ریزی‌مان یك حرکت قوی و رو به جلو در این ۴۰ سال داشته‌ایم. به این ترتیب که ما در گذشته، سیاست‌های کلی کمتر داشتیم و هر دولتی که می‌آمد هر کاری دلش می‌خواست می‌کرد و می‌گفت به نظر من این کار به رشد کشور کمك می‌کند. شعارهای انتخاباتی هر دولت ممکن بود با دولت دیگر متناقض باشد. این مساله، روند پیشرفت را کند می‌کرد؛ اما در حال حاضر که سیاست‌های کلی از جمله سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی را در دست داریم از این مساله می‌توان جلوگیری کرد. نهادسازی برای سیاستگذاری و برنامه‌ریزی رکن اساسی در ساختار نظام است که امروزه به بلوغ خود نزدیك شده است.

منظورم درباره برخی ساختارها بود. مثلا شاهدیم بعضی‌ها مباحثی درباره ضرورت ایجاد مجلسی دیگر مانند سنا مطرح می‌کنند. این‌گونه مباحث چقدر منطقی است؟

پرداختن به این موضوع نیازمند یك بحث کارشناسی خیلی دقیقی است ولیکن به نظر می‌رسد در ساختار حکمرانی جمهوری اسلامی با وجود ولایت فقیه و نهاد راهبردی سیاستگذاری (مجمع تشخیص مصلحت نظام) ضرورتی برای طرح چنین مباحثی وجود ندارد. به‌ویژه این‌که در دور جدید فعالیتی مجمع تشخیص مصلحت نظام، مقوله نظارت راهبردی و عدم مغایرت و انطباق قوانین و مقررات و برنامه‌های پنج‌ساله و بودجه‌های سنواتی با سیاست‌های کلی اولویت یافته است.

البته معتقدم به لحاظ تاریخی در نظام اداری ایران وقتی به نظام برنامه‌ریزی نپردازیم هر مشکلی که پیش می‌آید به سراغ تغییر ساختار می‌رویم. بعد از سال‌ها، وزارت بازرگانی را در وزارت صنایع ادغام کردیم برای این‌که کل اقتصاد کشور گروگان واردات نباشد و مثل همه جای دنیا، بازرگانی خارجی در خدمت تولید ملی باشد که این یعنی اقتصاد مقاومتی. معذالك فقدان نظام برنامه‌ریزی منسجم و اجرای باورمند به آن در عمل اهداف موردنظر را محقق نکرده است.

البته دولت فعلی به شدت اصرار به احیای وزارت بازرگانی دارد.

توجه داشته باشید راهبرد اصلی در اقتصاد ایران، تقویت توان تولید داخل است و همه ساختارها باید در این جهت تنظیم شوند. بر همین اساس بازرگانی در کل باید در همین جهت و در خدمت تولید داخل باشد.

گاهی شاهد زمزمه‌هایی هستیم که دوباره دست به این ساختار بزنیم و این وزارتخانه‌ها را از هم جدا کنیم. این کار یك عقب‌گشت اساسی در اقتصاد ایران است. وزارت بازرگانی از دل وزارت اقتصاد ملی خارج شده بود. از آنجا که ایران یك کشور نفتی است و درآمد زیادی از فروش نفت دارد بنابراین اگر بازرگانی، مستقل باشد همیشه واردات تفوق پیدا می‌کند؛ اما اگر همین کار را در یك کشور دیگر که مثل ایران نفتی نیست موردنظر قرار دهیم آن کشور به همان میزان که می‌خواهد واردات داشته باشد باید صادرات نیز داشته باشد؛ زیرا اصلا نمی‌تواند بدون صادرات، واردات داشته باشد.

چراکه واردات چنین کشوری بر صادرات آن پیشی بگیرد بلافاصله تمام پرداخت‌هایش دچار مشکل می‌شود و بحث‌های تورمی و بحران بدهی‌های خارجی پیش می‌آید. این مساله برای هر دولتی بازدارندگی در توسعه واردات ایجاد می‌کند؛ اما در کشورهای نفتی، شاهد تداوم کارکرد تخریبی نفت در این حوزه هستیم. اگر در کشور نفتی مثل ما، ساختار وزارت بازرگانی مستقل باشد حتما این ساختار مستقل به کل اقتصاد ایران آسیب‌های جبران‌ناپذیر می‌زند.

در مورد نظام برنامه‌ریزی وقتی در حوزه سرمایه‌گذاری، اشتغال، علم و فناوری صحبت از اقتصاد مقاومتی می‌کنیم مجلس و دولت و همه ساختارهای نظام باید سیاست‌های اقتصاد مقاومتی را رعایت کنند؛ اما ما هنوز با این کار فاصله داریم و هنوز توفیق چندانی در رسیدن به این هدف به دلیل نظارت ضعیفی که روی قواعد و قوانین و مقررات و حوزه اجرا داریم به دست نیاوردیم. وقتی ما سیاست کلی اقتصاد مقاومتی را داریم هر دولتی که روی کار می‌آید باید برای اجرای این سیاست، برنامه بدهد و نباید سراغ برنامه‌های دیگر برود. وقتی برنامه‌ریزی‌ها روی سیاست‌های کلی تمرکز پیدا نمی‌کند دولتمردان به این فکر می‌افتند که بیایند و ساختارها را تغییر بدهند. تغییر ساختار آخرین مرحله است. در حال حاضر تأمین مالی تولید توسط بانك‌ها ارشادی شده است و اگر خواستند این کار را انجام می‌دهند و اگر نخواستند انجام نمی‌دهند. این کار، خطاست و اولویت ما رعایت سیاست‌های کلی است و باید قوانین و مقررات، هم‌راستا با سیاست‌های کلی و تقویت توان تولید داخلی باشند و در اجرا هم باید جدی گرفته شود و اگر قرار باشد در اجرا ضعیف عمل کنیم هرچقدر هم ساختارها را تغییر دهیم مثلا بانك‌ها را ادغام کنیم ولی جهت‌گیری اعتباری به نفع تولید را رها کنیم قطعا توفیقی به دست نمی‌آوریم.

آیا در حال حاضر با بن‌بست خاص یا موضوع مهمی که نیاز به همه‌پرسی یا تغییر ساختاری همچون ایجاد مجلس سنا داشته باشد مواجه هستیم که هر از چند گاهی شاهد زمزمه‌هایی در این زمینه از سوی برخی مقامات و جریان‌ها هستیم؟

طرح چنین مسائلی در شرایط امروز که معیشت مردم اولویت اساسی ما است ضرورتی ندارد و موجب انحراف اذهان از مساله اساسی می‌شود و ضروری است همه بر مساله معیشت مردم تمرکز پیدا کنیم. من در پاسخ‌هایم به این موضوع اشاره کردم. مثلا وقتی ما سیاست‌های اقتصاد مقاومتی را رعایت نمی‌کنیم و به کانون تولید که محور معیشت مردم است اعتنایی نمی‌کنیم هر ساختار دیگری را هم بیاوریم مشکلی حل نمی‌شود. مباحثی نظیر تغییر پارلمان یا ایجاد مجلس سنا و... همیشه در مقاطعی مطرح می‌شود که مشکلاتی بروز می‌کند. به این معنی که حتما مشکلاتی وجود دارد که این مسائل مطرح شده است. من مشکلات را از نظر خودم مطرح کردم.

اگر معیشت را مساله اصلی بدانیم که هست در این زمینه دارای توانایی‌ها، زیرساخت‌ها و تجارب بسیاری است و اساسا بن‌بست وجود ندارد.

برای مثال جالب اینجاست که بعضا هم برخی مسائل جزئی از جمله پالرمو به عنوان موضوع همه‌پرسی مطرح می‌شود.

در اصل موضوع یعنی پالرمو اصلا شفافیتی نیست. کشوری که مورد تحریم‌های زیادی قرار گرفته و ترامپ، رئیس جمهور آمریکا برخلاف قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل، نفت ما را تحریم کرده آیا ما هم باید بایستیم و نفتمان را نفروشیم؟ آیا باید تسلیم اینها شویم؟ فردا ممکن است بگویند فروش نفت شما شامل پولشویی می‌شود. اینها چه ربطی به هم دارند؟ همین‌جا این نکته را بگویم که در مصوبه قبلی اصلاح قانون پولشویی تصریح شده بود هرگونه فروش نفت و خرید دارو، خارج از شبکه، جرم منشأ است؛ در صورتی که این گزاره خود تحریمی است. چه کنوانسیونی می‌تواند بگوید کشوری که خلاف قوانین بین‌المللی مورد تحریم است نباید خارج از شبکه، خرید و فروش دارو و نفت داشته باشد؟ اینها بر ضد بدیهیات حقوق بین‌الملل است و ما نباید هیچ تصریح و مصوبه‌ای حاکی از این موضوع در شرایط تحریم‌های غیرقانونی و غیرسازمان مللی برقرار کنیم.

البته این بخش از مصوبه بعدا حذف شد اما سؤال اینجاست که وقتی آمریکایی‌ها به ابتدایی‌ترین اصول پایبند نیستند ما چرا باید دچار خودتحریمی شویم؟ آن بند شبیه گل به‌خودی بود.

اینها بحث‌های دقیق کارشناسی دارد و تأثیرات آن محدودیت در کسب‌وکارها به‌ویژه برای بخش خصوصی است که در شرایط تحریم اتفاقا بایستی فعال‌تر باشد. آیا این مسائل با این ظرافت برای همه آحاد جامعه تبیین شده است که بخواهیم بحث همه‌پرسی را مطرح کنیم؟ قطع‌نظر از این‌که اصلا در این موضوع، همه‌پرسی موضوعیت دارد یا نه به نظر من همه‌پرسی اصلا کارساز نیست.

سرنوشت سی اف تی و پالرمو

مکث

با توجه به عضویت شما در مجمع تشخیص مصلحت نظام، سرانجام لوایح سی‌اف‌تی و پالرمو در مجمع چه می‌شود. بعضی از اعضای مجمع گفته‌اند ناگزیر از تصویب این لوایح هستیم و اینها نهایتا تصویب می‌شوند. آیا قبول دارید؟

ایروانی: مگر به همین سادگی است؟ این لوایح، سیاسی نیست و لوایحی است که آثار مالی، اقتصادی فراوانی دارند. بعضی‌ها تصور می‌کنند اینها صرفا یك سری لوایح سیاسی هستند و شاهدیم که بیشتر دستگاه سیاست خارجی، پیگیر آن است در صورتی که دستگاه‌های اقتصادی و مالی باید در این حوزه ورود کنند و فعال باشند. البته این نکته را هم بگویم در مقام ارزیابی و قضاوت کشورهایی هم که به این کنوانسیون‌ها پیوسته‌اند، دوگانه عمل می‌کنند. الآن قضاوت براساس استانداردهای دوگانه امری معمولی میان کشورها شده است. وقتی درباره حقوق بشر بحث می‌شود کشتار مردم یمن، منافاتی با رعایت حقوق بشر ندارد اما وقتی در کشوری که همسو با آنها نیست، کوچك‌ترین اتفاقی بیفتد، جنجال‌های حقوق بشری راه می‌افتد. درباره لوایح پولشویی و امثالهم هم دوگانه عمل می‌کنند. در زمینه تجارت خارجی هم همین‌طور است.

در خبرنامه رسمی سازمان تجارت جهانی، گزارشی از اجلاس آپك منتشر شده بود که در آن از ژاپنی‌ها انتقاد کرده بودند چرا روی واردات برنج، تعرفه‌های بالا اعمال می‌کنید. نماینده ژاپن در آن اجلاس جواب داده بود دستور کار ما حفظ منافع ملی کشورمان است.

به همین راحتی.

ولی ما در کشورمان افرادی داریم که هنوز به سازمان تجارت جهانی نپیوسته‌اند و مرتبا از کاهش تعرفه‌ها برای تسهیل در واردات کالا حمایت می‌کنند و حالا اگر ما عضو این سازمان بودیم همانند ژاپنی‌ها، به همین راحتی استدلال ما را می‌پذیرفتند.

فکر می‌کنید سرانجام این لوایح در مجمع چه بشود؟

باید مطرح و موضوعات به لحاظ کارشناسی بیشتر باز شوند. البته عده‌ای دوست دارند این موضوعات خیلی باز و کارشناسی نشود. مرتبا برای تصویب فشار می‌آورند و مصاحبه می‌کنند. وقتی ابعاد این موضوعات به صورت کارشناسی و مبتنی بر اطلاعات واقعی روشن شود آن موقع می‌توان به جمع‌بندی رسید. الآن می‌بینیم که سه کشور اروپایی آلمان، فرانسه و انگلیس، ایران را تهدید کرده‌اند که شما باید تمام بندهای اف.ای.تی.اف را اجرا کنید تا ما آن سازوکار موسوم به اینستکس را اجرا کنیم. جالب این‌که این سازوکار نفت در برابر غذاست. اینستکس عملا آن اس‌پی‌وی که گفته شده بود نیست. البته می‌گویند گام اول است و بعدا گام‌های بعدی را انجام می‌دهیم. به اعتقاد من اینها بازی است و می‌خواهند ما را ارزیابی کنند و ما هم باید یك ارزیابی از آنها داشته باشیم و بعد تصمیم بگیرم. ما تابع این سه کشور نیستیم. الآن فرانسه که یکی از این سه کشور است، دریایی از ظلم را علیه کشورهای آفریقایی روا داشته و اسلحه به دشمنان مردم یمن سلاح می‌فروشد. شعار فرانسه آزادی، برابری و برادری بود؛ اما اینها فقط در سربرگ‌هاست سیاست کینه‌توزانه سه کشور موجب شده است عمل به تعهداتشان اولا با تأخیرهای زمانی فراوان و ثانیا به صورت قطره‌چکانی و مشروط به موضوعات غیرمرتبط شود و ظالمانه و به گونه‌ای عزت ملی ما را نشانه گرفته‌اند و برخلاف همه ادعاها طرح اخیر به نوعی تمسخر اقتدار اتحادیه اروپاست.

برخی مسوولین به شدت درباره مسائلی نظیر پولشویی اظهار نظر کذب مطرح می‌کنند درحالی که اصلا چنین خبرهایی نیست

در مورد فساد به علت رقابت‌های جناح‌های سیاسی بزرگنمایی می‌شود مثلا گفته شد هزار میلیارد دلار معلوم نیست چه شده است و هیچ سندی ارائه نشد

نکته

رژیم پهلوی به صورت ذاتی فاسد بود و تولید فساد می‌کرد

از لحاظ مبارزه با مفاسد اقتصادی وضعیتمان نسبت به رژیم پهلوی چگونه است؟ چرا در این حوزه خیلی موفق نبودیم؟

ایروانی: این سؤال درستی نیست، اساسا رژیم گذشته به صورت ذاتی فاسد بود و تولید فساد می‌کرد، ادعایی برای مقابله با فساد نداشت حجم ثروتی که خاندان پهلوی از کشور خارج کرده‌اند و اخیرا گزارش‌هایی از آنها منتشر شده گواه این مدعاست.

در مقوله فساد یك تقابل اساسی بین نظام اسلامی و مفسدان وجود دارد، حساسیت‌های جامعه به شدت افزایش یافته است. دشمنان روی ادراك ذهنی جامعه از فساد به شدت کار می‌کنند. در عین حال وجود منافع اقتصادی برخی را دچار طمع می‌کند و دست به فساد می‌زنند و این مساله جهانی است و ما هم کم و بیش با آن مواجه هستیم، در مقوله مبارزه با فساد دو بحث وجود دارد؛ اول بحث پیشگیری است که مجموعه اقدامات و قواعد نظام‌مند را می‌طلبد و دوم مقابله با فساد است که اقدام قاطع و بیرحمانه و عاجل را طلب می‌کند.

پیچیدگی مقابله با فساد موجب شده است برخی پرونده‌ها زمانبر شوند، جامعه باید به سرعت آثار مقابله با فساد را ببیند، قاطعیت در مقابله با فساد پیامی است به مفسدان که حکومت در این زمینه اهل مماشات نیست. طولانی شدن فرآیندها و اطلاع‌رسانی ناقص و غیردقیق در این زمینه، اذهان جامعه را مشوش می‌کند. اجازه اخیری که رهبر معظم انقلاب به قوه قضاییه دادند تا حد زیادی موجب کوتاه شدن زمان رسیدگی می‌شود و قاطعیت را افزایش می‌دهد. مجلس و قوه مجریه نیز لازم است در این زمینه به کمك قوه قضاییه بیایند و با رفع خلأهای قانونی و بستن فرصت‌های فراری که برای مفسدان وجود دارد عزم نظام در مقابله با فساد را در عمل نشان دهند.

در قبل از انقلاب، ادعایی در مورد برخورد با مفاسد وجود نداشت اما وقتی انقلاب شد یکی از ثمرات انقلاب، روحیه مطالبه‌گری و پرسشگری بود و انتظارات از حکومت بالا رفت. بیشتر سیاست‌های مبارزه با فساد، سیاست‌های پیشگیری هستند تا سیاست درمان و برخورد. سیاست‌های پیشگیری در حوزه اجرا تعریف می‌شوند و روش‌های اجرایی باید به گونه‌ای باشند که امتیاز و رانت به جای خاصی داده نشود و در مرحله اجرا، جلوی آنها گرفته شود. اگر در این بخش‌ها ضعفی باشد باید در حوزه درمان که سیاست برخورد با مفاسد است اقدام کنیم.

فراخوان مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی کیفی (فشرده) یک مرحله‌ای

باموضوع

خرید، حمل، نصب، شاسی کشی، اخذ استاندارد و نگهداری یکساله آسانسورهای اداره کل ارتباطات و فناوری اطلاعات (ICT) استان‌های کردستان، زنجان، سیستان و بلوچستان (شهرهای سنندج، زنجان، زاهدان)

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات در نظر دارد، **مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی کیفی (فشرده) یک مرحله‌ای با موضوع «خرید، حمل، نصب، شاسی کشی، اخذ استاندارد و نگهداری یکساله آسانسورهای اداره کل ارتباطات و فناوری اطلاعات (ICT) استان‌های کردستان، زنجان، سیستان و بلوچستان (شهرهای سنندج، زنجان، زاهدان)» به شماره ۲۰۰۹۷۰۰۰۵۰۰۰۰۱۱ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت** برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان مناقصه از دریافت و تحویل اسناد تا بازگشایی پاکات پیشنهاد، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (**ستاد**) به آدرس **WWW.setadiran.ir** انجام خواهد شد. بنابراین لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار فراخوان در سامانه **۱۳۹۷/۱۱/۱۷** می‌باشد.

- **موضوع مناقصه: خرید، حمل، نصب، شاسی کشی، اخذ استاندارد و نگهداری یکساله آسانسورهای اداره کل ارتباطات و فناوری اطلاعات (ICT) استان‌های کردستان، زنجان، سیستان و بلوچستان (شهرهای سنندج، زنجان، زاهدان)**
- **مهلت دریافت اسناد:** از ساعت **۸** روز **چهارشنبه** مورخ **۱۳۹۷/۱۱/۱۷** لغایت ساعت **۱۴** روز **شنبه** مورخ **۱۳۹۷/۱۱/۲۷**
- **مهلت بارگذاری اسناد در سامانه:** ساعت **۱۶:۳۰** روز **شنبه** مورخ **۱۳۹۷/۱۲/۱۱**
- **تاریخ بازگشایی پاکات ارزیابی:** رأس ساعت **۱۰** روز **یکشنبه** مورخ **۱۳۹۷/۱۲/۱۲**
- **تاریخ جلسه پرسش و پاسخ:** رأس ساعت **۱۰** روز **یکشنبه** مورخ **۱۳۹۷/۱۲/۰۵**
- **مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار:** به مبلغ **۲/۰۲۵/۰۰۰/۰۰۰** (دو میلیارد و بیست و پنج میلیون ریال)
- **نشانی مناقصه‌گزار:** تهران- خیابان شریعتی- بالاتر از چهارراه شهید قدوسی- وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات- ورودی شماره۷- ساختمان معاونت توسعه مدیریت، هماهنگی و امور پشتیبانی- اداره‌کل امور اداری و پشتیبانی- اداره خرید و قراردادها
- **مهلت اعتبار پیشنهادات: ۳ ماه** پس از زمان بازگشایی پاکات پیشنهاد قیمت
- بدینوسیله از تامین‌کنندگان واجد شرایط، جهت شرکت در مناقصه دعوت به عمل می‌آید. ضمنا مناقصه گران پس از بارگذاری کامل اسناد در سامانه، فقط پاکت‌های **الف** را به‌صورت فیزیکی و دربسته به آدرس فوق‌الذکر تحویل نمایند.

برای دریافت اطلاعات بیشتر با شماره **۸۸۱۱۲۷۸۵** اداره خرید و قراردادها تماس حاصل نمایید.

- **اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:** مرکز تماس **۴۱۹۳۴-۰۲۱**، دفتر ثبت‌نام: **۸۸۹۶۹۷۳۷** و **۸۵۱۹۳۷۶۸-۰۲۱**

م الف/ ۴۱۷۲ — اداره کل امور اداری و پشتیبانی